

VEU CATALANA

LLIBERTAT * JUSTICIA SOCIAL * FEDERACIÓ EUROPEA

Any III

Mèxic, D. F. 15 de març del 1960

Núm. 21

Documents de l'interior

Al Poble de Catalunya

La campanya de boicot contra *La Vanguardia* ha produït la destitució del seu director Luis de Galinsoga.

Aquest subjecte va dir en una església que *todos los catalanes son una mierda*. En dir això no expressava solament una opinió personal seva, sinó que es feia intèrpret de l'odi contra Catalunya que té el règim.

Evidentment el Govern no ha dit públicament que *todos los catalanes son una mierda*, però durant vint anys ha actuat en consonància amb aquest criteri. Des de fa vint anys, el règim franquista prohibeix l'ensenyament del català a les escoles, violant els drets de l'home vigents a tots els països civilitzats i violant les obligacions que ha contret en ingressar a la Unesco i a la Onu; des de fa vint anys obstaculitza les edicions de llibres en català; des de fa vint anys impedeix la publicació de premsa en català; i el mateix podem dir de la ràdio, del cinema, etc.

Es que tot això no és cent vegades més greu que l'insult d'un Galinsoga?

La realitat és que tothom sap molt bé que hem fet servir aquest ninot només com un instrument de la nostra acció contra una situació injusta i revoltant.

La realitat és que la destitució de Galinsoga és tan sols un pas i que la campanya continuarà fins a aconseguir els seus objectius finals.

No n'hi ha prou amb la destitució d'aquest adulator professional. Volem que el Govern sàpiga que tots els catalans estem disposats a lluitar pel total restabliment d'una vida normal a Catalunya i que la vida normal vol dir, entre altres coses, escoles catalanes, premsa

En el nostre número anterior publicàvem a primera plana un document amb cent signatures, de persones totes elles residents a Catalunya i destacades en el medi intel·lectual, literari, artístic i científic, adreçat en forma de carta, a "tots els professors i a totes les persones interessades, en la difusió de la cultura".

Volem destacar la importància d'aquest document que, aparentment, és una modesta petició per tal que la llengua catalana sigui ensenyada a les escoles, com una assignatura més. Evidentment, era l'única forma de plantejar la qüestió en les actuals circumstàncies, però l'allusió, que fan els signants, als organismes internacionals de caràcter jurídic, sociològic i cultural (concretament als principis i acords de la UNESCO), exposa implícitament el problema en la seva forma integral. L'ensenyament a Catalunya cal que sigui en català, en tots els seus graus, per dret natural, i el nostre idioma ha d'ésser, sense limitacions, el vehicle lògic de la nostra cultura.

La carta té, a més, el valor del que podríem dir-ne el primer acte públic de redreçament contra la persecució de què ha estat i és objecte la llengua catalana, per part del franquisme, des de fa vint-i-un anys. Cal admirar el valor cívic dels signants, que hem de considerar l'expressió d'un estat d'opinió a Catalunya i d'un sentiment general que fa concebre les millors esperances.

Des de fora de Catalunya, no volem ni devem incitar els nostres compatriotes de l'interior a la realització d'actes de protesta o d'oposició al règim i a les seves forces d'ocupació, que pugui posar en perill la seva vida o la seva llibertat, perquè això fóra massa còmode sense córrer cap risc. Però, els nostres germans de pàtria poden tenir la seguretat que seguim de la vora i amb molt d'interès, totes les seves reaccions i que procurarem sempre donar-los tot el nostre suport moral i material dins de les nostres possibilitats. Cal que sàpiguen que no estan sols i que totes les seves iniciatives tenen a l'exterior tot el ressò necessari.

Cal aprofitar totes les oportunitats i totes les esclatxes del règim policíac que Catalunya està sofrint per a fer present el seu esperit i la nostra inconformitat irreductible davant l'agressió genocida de l'Estat espanyol. Això, si més no, té l'eficàcia de crear un sentiment de resistència i una voluntat de supervivència nacional, un agrupament ideològic superior, que oblidant les diferències de matís polític, de dreta o d'esquerra, cristal·litza en un sol afany: Catalunya.

Tard o d'hora, es produirà una crisi política a l'Estat espanyol que pot tenir com a conseqüència la subversió total del seu sistema o, almenys, una transició cap a formes distintes de govern que hauran de representar un afebliment de la fèrria Dictadura actual, si més no, per a cedir a la pressió d'algunes Democràcies occidentals que no deixen d'estar una mica avergonyides pel suport material i moral que han estat prestant al règim, potser per raons d'estratègia militar. Aleshores, pot produir-se la contingència desitjada per a la realització dels nostres ideals. Tot dependrà del grau de desvetllament de la consciència nacional en les noves generacions i de la seva decisió en el moment àlgid.

Es per això que estimem la importància de documents com el que hem comentat i felicitem sincerament els seus signants.

catalana i ús públic de l'idioma català. Sense tot això, a Catalunya no hi ha normalitat sinó tirania.

La voluntat unànime de tots els catalans ha obligat el Govern a destituir un enemic de la nostra llengua i de la nostra cultura. La mateixa voluntat

unànime obtindrà, mitjançant una campanya de defensa de la llengua i de la cultura catalanes: escoles catalanes, premsa lliure en català i l'oficialitat del nostre idioma. Catalunya té la iniciativa!

Barcelona, febrer 1960.

